

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठमः प्रश्नः ॥

तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे षष्ठप्रश्नप्रारम्भः। हरिः
ओम्। सं त्वां सिञ्चामि यजुषा प्रजामायुर्धनं च।
बृहस्पतिप्रसूतो यजमान इह मा रिषत्॥ आज्यमसि
सत्यमसि सत्यस्याध्यक्षमसि हविरसि वैश्वानरं
वैश्वदेवमुत्पूतशुष्मं सत्यौजाः सहोऽसि सहमानमसि
सहस्वारातीः सहस्वारातीयतः सहस्व पृतनाः सहस्व
पृतन्यतः। सहस्रवीर्यमसि तन्मा जिन्वाऽऽज्यस्याऽ-
ऽज्यमसि सत्यस्य सत्यमसि सत्यायुः॥१॥

असि सत्यशुष्ममसि सत्येन त्वाऽभि धारयामि तस्य ते
भक्षीय पश्चानां त्वा वातानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां
त्वर्तूनां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां त्वा दिशां यन्त्राय
धर्त्राय गृह्णामि पश्चानां त्वा पञ्चजनानां यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि
चरोस्त्वा पञ्चबिलस्य यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि ब्रह्मणस्त्वा
तेजसे यन्त्राय धर्त्राय गृह्णामि क्षत्रस्य त्वौजसे यन्त्राय॥२॥

धृ॒त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑ वि॒शे त्वा॑ य॒न्त्राय॑ धृ॒त्राय॑ गृ॒ह्णामि॑ सु॒वीर्या॑य
 त्वा गृ॒ह्णामि॑ सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ रा॒यस्पोषा॑य
 त्वा गृ॒ह्णामि॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ भू॒रस्माक॑
 ह॒विर्दे॒वाना॑मा॒शिषो॑ यज॑मानस्य दे॒वानां॑ त्वा दे॒वता॑भ्यो
 गृ॒ह्णामि॑ का॒माय॑ त्वा गृ॒ह्णामि॑ ॥ ३ ॥

स॒त्यायु॑रोज॑से य॒न्त्राय॑ त्रय॑स्त्रि॒शच्च॑ ॥ १ ॥ ————— [१]

ध्रु॒वोऽसि॑ ध्रु॒वोऽह॑ ५ संजा॒तेषु॑ भू॒यासं॑ धी॒रश्चेत्ता॑
 वसु॑वि॒दुग्रो॑ऽस्यु॒ग्रोऽह॑ ५ संजा॒तेषु॑ भू॒यासमु॑ग्रश्चेत्ता॑
 वसु॑वि॒दभि॑भू॒रस्य॑भि॒भूर॑ह॒ ५ संजा॒तेषु॑ भू॒यासम॑भि॒भूश्चेत्ता॑
 वसु॑वि॒द्युन॑ज्मि॑ त्वा ब्र॒ह्मणा॑ दै॒व्येन॑ ह॒व्याया॑स्मै वोढ॒वे
 जा॑तवेदः। इन्धा॑नास्त्वा सु॒प्रज॑सः सु॒वीरा॑ ज्यो॒र्जीवे॑म
 बलि॒हृतो॑ व॒यं ते॑ ॥ यन्मे॑ अ॒ग्ने अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ रि॒ष्यात् ॥ ४ ॥

यद्वा॒ स्कन्दा॑दाज्य॑स्यो॒त वि॑ष्णो। तेन॑ ह॒न्मि स॒पत्नं॑
 दुर्म॑रा॒युमैनं॑ दधामि॒ निर्ऋ॑त्या उ॒पस्थे॑। भूर्भु॒वः सु॒वरु॑च्छु॒ष्मो
 अ॒ग्ने यज॑मानायैधि॒ निशु॑ष्मो अ॒भिदा॑स॒न्ते। अ॒ग्ने दे॒वेद्ध॑
 मन्वि॑द्ध॒ मन्द्र॑जि॒ह्वा म॑र्त्यस्य ते होत॑र्मूर्ध॒न्ना जि॑घर्मि
 रा॒यस्पोषा॑य सु॒प्रजा॒स्त्वाय॑ सु॒वीर्या॑य म॒नोऽसि॑ प्राजाप॒त्यं

मनसा मा भूतेनाऽऽविश वागस्यैन्द्री संपलक्षयणी॥५॥

वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविश वसन्तमृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु ग्रीष्ममृतूनां प्रीणामि स मां प्रीतः प्रीणातु वर्षा ऋतूनां प्रीणामि ता मां प्रीताः प्रीणन्तु शरदमृतूनां प्रीणामि सा मां प्रीता प्रीणातु हेमन्तशिशिरावृतूनां प्रीणामि तौ मां प्रीतौ प्रीणीतामग्रीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान् भूयासमग्नेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासं॥६॥

दब्धिरस्यदब्धो भूयासमुं दभेयमग्रीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा भूयासमिन्द्राग्नियोरहं देवयज्ययैन्द्रियाव्यन्नादो भूयासमिन्द्रस्याहं देवयज्ययैन्द्रियावी भूयासं महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयम्॥७॥

रिष्यात् संपलक्षयण्यन्नादो भूयासः पद्विंशच्च॥२॥ [२]

अग्निर्मा दुरिष्ठात् पातु सविताऽघशसाद्यो मेऽन्ति दूरैः ऽरातीयति तमेतेन जेषः सुरूपवर्षवर्ण एहीमान् भद्रान् दुर्याः अभ्येहि मामनुव्रता न्यु शीर्षाणि मृद्धमिड एह्यदित एहि सरस्वत्येहि रन्तिरसि रमन्तिरसि सूनर्यासि जुष्टे जुष्टि

तेऽशीयोपहृत उपह्वं॥८॥

तेऽशीय सा मे सत्याशीरस्य यज्ञस्य भूयादरेडता
मनसा तच्छकेयं यज्ञो दिवः रोहतु यज्ञो दिवं गच्छतु यो
देवयानः पन्थास्तेन यज्ञो देवाः अप्येत्वस्मास्विन्द्र इन्द्रियं
दधात्वस्मान्नाय उत यज्ञाः संचन्तामस्मासु सन्त्वाशिषः
सा नः प्रिया सुप्रतूर्तिर्मघोनी जुष्टिरसि जुषस्व नो जुष्टा
नः॥९॥

असि जुष्टिं ते गमेयं मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं
यज्ञः समिमं दधातु बृहस्पतिस्तनुतामिमं नो विश्वे देवा
इह मादयन्ताम्॥ ब्रध्न पिन्वस्व ददतो मे मा क्षायि कुर्वतो मे
मोपदसत् प्रजापतेर्भागोऽस्यूजस्वान् पयस्वान् प्राणापानौ मे
पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाह्यक्षितोऽस्यक्षित्यै
त्वा मा मे क्षेष्टा अमुत्रामुष्मिन् लोके॥१०॥

उपह्वं जुष्टा नस्त्वा षट् च॥३॥ [३]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासं नराशः संस्याहं
देवयज्यया पशुमान् भूयासमग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्यया-
ऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमग्नेरहमुज्जितिमनूज्जेषः

सोमस्याहमुज्जितिमनूजेषमग्नेरहमुज्जितिमनूजेषमग्नीषोमयोरहमु
मनूजेषमिन्द्रस्याहम्॥११॥

उज्जितिमनूजेषं महेन्द्रस्याहमुज्जितिमनूजेषमग्नेः स्विष्टकृतो-
ऽहमुज्जितिमनूजेषं वाजस्य मा प्रसवेनोद्वाभेणोदग्रभीत्।
अथा सपत्ना२ इन्द्रो मे निग्राभेणाधरा२ अकः॥ उद्वाभं
च निग्राभं च ब्रह्म देवा अवीवृधन्। अथा सपत्नानिन्द्राग्नी
मे विषूचीनान्व्यस्यताम्॥ एमा अगमन्नाशिषो दोहकामा
इन्द्रवन्तः॥१२॥

वनामहे धुक्षीमहि प्रजामिषम्॥ रोहितेन त्वाऽग्निर्देवतां
गमयतु हरिभ्यां त्वेन्द्रो देवतां गमयत्वेतंशेन त्वा सूर्यो
देवतां गमयतु वि ते मुञ्चामि रशना वि रश्मीन् वि योक्त्रा
यानि परिचर्तनानि धत्तादस्मासु द्रविणं यच्च भद्रं प्र णो
ब्रूताद्वागधान् देवतासु॥ विष्णोः शंयोरहं दैवयज्यया यज्ञेन
प्रतिष्ठां गमेय२ सोमस्याहं दैवयज्यया॥१३॥

सुरेता रेतो धिषीय त्वष्टुरहं दैवयज्यया पशूना२
रूपं पुषेयं देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं
दैवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासं वेदोऽसि वित्तिरसि विदेय

कर्मा॑सि क॒रुण॑मसि क्रि॒यास॑ः स॒निर॑सि स॒निता॑सि स॒नेय॑
घृ॒तव॑न्तं कु॒ला॒यिन॑ः रा॒यस्पोष॑ः स॒हस्रि॑णं वे॒दो द॑दातु
वा॒जिन॑म्॥१४॥

इन्द्र॑स्या॒हमिन्द्र॑वन्तः सोम॑स्या॒हं दे॑वय॒ज्यया॑ चतु॑श्चत्वारि॑ंशच्च॥४॥ [४]

आ प्या॑यतां ध्रु॒वा घृ॒तेन॑ य॒ज्ञंय॑ज्ञं प्र॒ति दे॒वय॒ज्यः।
सूर्या॑या ऊ॒धोऽदि॑त्या उ॒पस्थ॑ उ॒रुधा॑रा पृथि॒वी य॒ज्ञे
अ॒स्मिन्॥ प्र॒जाप॑तेर्वि॒भान्नाम॑ लो॒कस्तस्मि॑ः॒स्त्वा द॑धामि
स॒ह यज॑मानेन॒ सद॑सि॒ सन्मे॑ भू॒याः सर्व॑मसि॒ सर्व॑ मे भू॒याः
पूर्णा॑मसि पूर्णं मे॒ भूया॑ अक्षि॑तमसि॒ मा मे॑ क्षे॒ष्टाः प्रा॒च्या
दि॒शि दे॒वा ऋ॒त्विजो॑ मार्ज॑यन्तां दक्षि॑णायां॥१५॥

दि॒शि मासाः॑ पि॒तरो॑ मार्ज॑यन्तां प्र॒तीच्या॑ दि॒शि गृ॒हाः
प॒शवो॑ मार्ज॑यन्तामु॒दीच्या॑ दि॒श्याप॑ ओष॑धयो वन॒स्पत॑यो
मार्ज॑यन्तामूर्ध्वा॒या दि॒शि य॒ज्ञः संव॑त्स॒रो य॒ज्ञप॑तिर्मार्ज॑यन्तां
विष्णोः॑ क्रमो॑ऽस्यभिमाति॒हा गा॑य॒त्रेण॑ छ॒न्दसा॑ पृथि॒वीमनु॑
वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो विष्णोः॑ क्रमो॑ऽस्यभि॒शस्ति॒हा
त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा॒न्तरि॑क्ष॒मनु॑ वि क्र॑मे॒ निर्भ॑क्तः स यं द्वि॒ष्मो

विष्णोः क्रमोऽस्यरातीयतो हन्ता जागतेन छन्दसा दिवमनु
 वि क्रमे निर्भक्तः स यं द्विष्मो विष्णोः क्रमोऽसि शत्रूयतो
 हन्ताऽऽनुष्टुभेन छन्दसा दिशोऽनु वि क्रमे निर्भक्तः स यं
 द्विष्मः ॥ १६ ॥

दक्षिणायां द्विष्मो विष्णोरेकान्नत्रिंशच्च ॥ ५ ॥ [५]

अगन्म सुवः सुवरगन्म संदृशस्ते मा छित्सि यत्ते
 तपस्तस्मै ते माऽऽवृक्षि सुभूरसि श्रेष्ठो रश्मीनामायुर्धा
 अस्यायुर्मे धेहि वर्चोधा असि वर्चो मयि धेहीदमहममुं
 भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिवोऽस्मादन्तरिक्षादस्यै पृथिव्या
 अस्मादन्नाद्यान्निर्भजामि निर्भक्तः स यं द्विष्मः ॥ १७ ॥

सं ज्योतिषाऽभूवमैन्द्रीमावृतमन्वावर्ते समहं प्रजया सं
 मया प्रजा समहं रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः समिद्धो
 अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासं वसुमान् यज्ञो
 वसीयान् भूयासमग्र आयूँषि पवस आ सुवोर्जमिषं च
 नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम् ॥ अग्ने पवस्व स्वपा अस्मे वर्चः
 सुवीर्यम् ॥ १८ ॥

दधत् पोषं रयिं मयि। अग्ने गृहपते सुगृहपतिरहं

त्वयां गृहपतिना भूयासः सुगृहपतिर्मया त्वं गृहपतिना
 भूयाः शतः हिमास्तामाशिषमा शासे तन्तवे ज्योतिष्मतीं
 तामाशिषमाशासेऽमुष्मै ज्योतिष्मतीं कस्त्वा युनक्ति स त्वा
 विमुञ्चत्वग्ने व्रतपते व्रतमचारिषं तदशकं तन्मेऽराधि यज्ञो
 बभूव स आ॥१९॥

बभूव स प्र जज्ञे स वावृधे। स देवानामधिपतिर्बभूव
 सो अस्माः अधिपतीन् करोतु वयः स्याम पतयो
 रयीणाम्॥ गोमाः अग्नेऽविमाः अश्वी यज्ञो नृवत्सखा
 सदमिदप्रमृष्यः। इडावाः एषो असुर प्रजावान् दीर्घो रयिः
 पृथुबुध्नः सभावान्॥२०॥

द्विष्मः सुवीर्यः स आ पञ्चत्रिंशच्च॥६॥ [६]

यथा वै संमृतसोमा एवं वा एते संमृतयज्ञा
 यद्दर्शपूर्णमासौ कस्य वाहं देवा यज्ञमा गच्छन्ति कस्य वा
 न बहूनां यजमानानां यो वै देवताः पूर्वः परिगृह्णाति स एनाः
 श्वो भूते यजत एतद्वै देवानामायतनं यदाहवनीयोऽन्तराग्नी
 पशूनां गार्हपत्यो मनुष्याणामन्वाहार्यपचनः पितृणामग्निं
 गृह्णाति स्व एवायतने देवताः परि॥२१॥

गृह्णाति ताः श्वो भूते यजते व्रतेन वै मेध्यो-
 ऽग्निर्व्रतपतिर्ब्राह्मणो व्रतभृद् व्रतमुपैष्यन् ब्रूयादग्ने व्रतपते
 व्रतं चरिष्यामीत्यग्निर्वै देवानां व्रतपतिस्तस्मा एव
 प्रतिप्रोच्य व्रतमालभते बरुहिषा पूर्णमासे व्रतमुपैति
 वृत्सैरमावास्यायामेतद्धेतयोरायतनमुपस्तीर्यः पूर्वश्चाग्निरपरश्चेत्

इन्वा उपस्तीर्णमिच्छन्ति किमु देवा येषां नवावसानमुपास्मि
 यक्ष्यमाणे देवता वसन्ति य एवं विद्वानग्निमुपस्तृणाति
 यजमानेन ग्राम्याश्च पशवोऽवरुध्या आरण्याश्चेत्याहुर्यद्ग्राम्यानुप-
 तेन ग्राम्यानव रुन्धे यदारण्यस्याश्नाति तेनारण्यान्
 यदनाश्वानुपवसेत् पितृदेवत्यः स्यादारण्यस्याश्नातीन्द्रियं॥ २३॥

वा आरण्यमिन्द्रियमेवाऽऽत्मन् धत्ते यदनाश्वानुपवसेत्
 क्षोधुकः स्याद्यदशजीयाद्रुद्रोऽस्य पशूनभिमन्येतापोऽश्नाति
 तन्नेवाशितं नेवानशितं न क्षोधुको भवति नास्य रुद्रः
 पशूनभि मन्यते वज्रो वै यज्ञः क्षुत्खलु वै मनुष्यस्य
 भ्रातृव्यो यदनाश्वानुपवसति वज्रेणैव साक्षात्क्षुधं भ्रातृव्यं
 हन्ति॥ २४॥

यो वै श्रद्धामनारभ्य यज्ञेन यजते नास्येष्टाय श्रद्धधतेऽपः
 प्र णयति श्रद्धा वा आपः श्रद्धामेवाऽऽरभ्य यज्ञेन यजत
 उभयैऽस्य देवमनुष्या इष्टाय श्रद्धधते तदाहुरति वा एता
 वर्त्रन्नेदन्त्यति वाचं मनो वावैता नाति नेदन्तीति मनसा प्र
 णयतीयं वै मनः॥२५॥

अनयैवैनाः प्र णयत्यस्कन्नहविर्भवति य एवं वेद
 यज्ञायुधानि संभरति यज्ञो वै यज्ञायुधानि यज्ञमेव
 तत्संभरति यदेकमेकं संभरेत् पितृदेवत्यानि स्युर्यत्
 सह सर्वाणि मानुषाणि द्वेद्वे संभरति याज्यानुवाक्ययोरेव
 रूपं करोत्यथो मिथुनमेव यो वै दशं यज्ञायुधानि वेद
 मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते स्फ्यः॥२६॥

च कपालानि चाग्निहोत्रहवणी च शूर्पं च कृष्णाजिनं
 च शम्यां चोलूखलं च मुसलं च दृषच्चोपला चैतानि वै
 दशं यज्ञायुधानि य एवं वेद मुखतोऽस्य यज्ञः कल्पते
 यो वै देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्तैऽस्य देवा
 हव्यः हविर्निरूप्यमाणमभि मन्त्रयेताग्निः होतारमिह तः
 हव इति॥२७॥

देवेभ्य एव प्रतिप्रोच्य यज्ञेन यजते जुषन्तेऽस्य देवा
 हव्यमेष वै यज्ञस्य ग्रहो गृहीत्वैव यज्ञेन यजते तदुदित्वा वाचं
 यच्छति यज्ञस्य धृत्या अथो मनसा वै प्रजापतिर्यज्ञमतनुत
 मनसैव तद्यज्ञं तनुते रक्षसामनन्ववचाराय यो वै यज्ञं
 योग आगते युनक्ति युक्ते युञ्जानेषु कस्त्वा युनक्ति स त्वां
 युनक्तित्याह प्रजापतिर्वै कः प्रजापतिनैवेन युनक्ति युक्ते
 युञ्जानेषु॥ २८॥

वै मनः स्पष्ट इति युनक्तेकादश च॥८॥ [८]

प्रजापतिर्यज्ञानसृजताग्निहोत्रं चाग्निष्टोमं च पौर्णमासीं
 चोक्थ्यं चामावास्यां चातिरात्रं च तानुदमिमीत
 यावदग्निहोत्रमासीत् तावानग्निष्टोमो यावती पौर्णमासी
 तावानुक्थ्यो यावत्यमावास्यां तावानतिरात्रो य
 एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति यावदग्निष्टोमेनोपाप्नोति
 तावदुपाऽऽप्नोति य एवं विद्वान् पौर्णमासीं यजते
 यावदुक्थ्येनोपाप्नोति॥ २९॥

तावदुपाऽऽप्नोति य एवं विद्वानमावास्यां यजते
 यावदतिरात्रेणोपाप्नोति तावदुपाऽऽप्नोति परमेष्ठिनो वा एष

यज्ञोऽग्रं आसीत् तेन स परमां काष्ठामगच्छत् तेन प्रजापतिं
 निरवासाययत् तेन प्रजापतिः परमां काष्ठामगच्छत् तेनेन्द्रं
 निरवासाययत् तेनेन्द्रः परमां काष्ठामगच्छत् तेनाग्नीषोमौ
 निरवासाययत् तेनाग्नीषोमौ परमां काष्ठामगच्छतां यः॥३०॥

एवं विद्वान् दृशपूर्णमासौ यजते परमामेव काष्ठां
 गच्छति यो वै प्रजातेन यज्ञेन यजते प्र प्रजयां
 पशुभिर्मिथुनैर्जायते द्वादश मासाः संवत्सरो द्वादश
 द्वन्द्वानि दृशपूर्णमासयोस्तानि संपाद्यानीत्याहुर्वत्सं
 चोपावसृजत्युखां चाधि श्रयत्यव च हन्ति दृषदौ च
 समाहन्त्यधि च वपते कपालानि चोप दधाति पुरोडाशं
 च॥३१॥

अधिश्रयत्याज्यं च स्तम्बयजुश्च हरत्यभि च गृह्णाति वेदिं
 च परिगृह्णाति पत्नीं च सं नह्यति प्रोक्षणीश्चाऽऽसादयत्याज्यं
 चैतानि वै द्वादश द्वन्द्वानि दृशपूर्णमासयोस्तानि य
 एव संपाद्य यजते प्रजातेनैव यज्ञेन यजते प्र प्रजयां
 पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥३२॥

ध्रुवोऽसि ध्रुवोऽहः संजातेषु भूयासमित्याह ध्रुवानेवैनान्
 कुरुत उग्रोऽस्युग्रोऽहः संजातेषु भूयासमित्याहाप्रतिवादिन
 एवैनान्कुरुतेऽभिभूरस्यभिभूरहः संजातेषु भूयासमित्याह
 य एवैनं प्रत्युत्पिपीते तमुपास्यते युनज्मि त्वा ब्रह्मणा
 दैव्येनेत्याहैष वा अग्रेर्योगस्तेन॥ ३३॥

एवैनं युनक्ति यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं
 लोकमायन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान् पराभावयन् यन्मे
 अग्रे अस्य यज्ञस्य रिष्यादित्याह यज्ञस्यैव तत्समृद्धेन
 यजमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञस्य व्यृद्धेन भ्रातृव्यान् परा
 भावयत्यग्निहोत्रमेताभिर्व्याहृतीभिरुप सादयेद्यज्ञमुखं वा
 अग्निहोत्रं ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख एव ब्रह्म॥ ३४॥

कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवोपसादयेद्
 ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति दर्शपूर्णमासौ
 चातुर्मास्यान्यालभमान एताभिर्व्याहृतीभिर् हवींष्यासादयेद्यज्ञ
 वै दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि ब्रह्मैता व्याहृतयो यज्ञमुख
 एव ब्रह्म कुरुते संवत्सरे पर्यागत एताभिरेवासादयेद्
 ब्रह्मणैवोभयतः संवत्सरं परिगृह्णाति यद्वै यज्ञस्य साम्ना

क्रियते राष्ट्रं॥ ३५॥

यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यद्वा विशं यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छत्यथ ब्राह्मणोऽनाशीर्केण यज्ञेन यजते सामिधेनीरनुवक्ष्यन्नेता व्याहृतीः पुरस्तादध्याद् ब्रह्मैव प्रतिपदं कुरुते तथा ब्राह्मणः साशीर्केण यज्ञेन यजते यं कामयेत यजमानं भ्रातृव्यमस्य यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तस्यैता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्यायां दध्याद् भ्रातृव्यदेवत्यां वै पुरोऽनुवाक्यां भ्रातृव्यमेवास्य यज्ञस्य॥ ३६॥

आशीर्गच्छति यान् कामयेत यजमानान्त्समावत्येनान् यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छेदिति तेषामेता व्याहृतीः पुरोऽनुवाक्याया अर्धर्च एका दध्याद्याज्यायै पुरस्तादेका याज्याया अर्धर्च एका तथैनान्त्समावती यज्ञस्याऽऽशीर्गच्छति यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं वर्षत्येवं यज्ञो यजमानाय वर्षति स्थलयोदकं परिगृह्णन्त्याशिषा यज्ञं यजमानः परिगृह्णाति मनोऽसि प्राजापत्यं॥ ३७॥

मनसा मा भूतेनाऽऽविशेत्याहु मनो वै प्राजापत्यं प्राजापत्यो यज्ञो मन एव यज्ञमात्मन् धत्ते वागस्येन्द्री

संपत्क्षयणी वाचा मैन्द्रियेणाऽऽविशेत्याहैन्द्री वै
वाग्वाचमेवैन्द्रीमात्मन् धत्ते॥ ३८॥

तेनैव ब्रह्म राष्ट्रमेवास्य यज्ञस्य प्राजापत्यं षड्विंशच्च॥ १०॥ ————— [१०]

यो वै सप्तदशं प्रजापतिं यज्ञमन्वायत्तं वेदं प्रति यज्ञेन
तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशत आ श्रावयेति चतुरक्षरमस्तु
श्रौषडिति चतुरक्षरं यजेति द्व्यक्षरं ये यजामह इति पञ्चाक्षरं
द्व्यक्षरो वषट्कार एष वै सप्तदशः प्रजापतिर्यज्ञमन्वायत्तो य
एवं वेदं प्रति यज्ञेन तिष्ठति न यज्ञाद् भ्रंशते यो वै यज्ञस्य
प्रायणं प्रतिष्ठाम्॥ ३९॥

उदयनं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन सङ्स्थां गच्छत्या
श्रावयास्तु श्रौषड्यज्ञ ये यजामहे वषट्कार एतद्वै यज्ञस्य
प्रायणमेषां प्रतिष्ठैतदुदयनं य एवं वेदं प्रतिष्ठितेनारिष्टेन यज्ञेन
सङ्स्थां गच्छति यो वै सूनृतायै दोहं वेदं दुह एवैनां यज्ञो
वै सूनृताऽऽश्रावयेत्यैवैनामहूदस्तु॥ ४०॥

श्रौषडित्युपावांस्त्राग्यजेत्युदनैषीद्ये यजामह इत्युपांसदद्वषट्कार
दोग्ध्येष वै सूनृतायै दोहो य एवं वेदं दुह एवैनां देवा
वै सत्रमांसत तेषां दिशोऽदस्यन्त एतामार्द्रां पङ्क्तिमपश्यन्ना

श्रावयेति पुरोवातमंजनयन्नस्तु श्रौषडित्यभ्रः समं प्लावयन्
यजेति विद्युतम् ॥ ४१ ॥

अज्जनयन् ये यजामह इति प्रावर्षयन्नभ्यस्तनयन्
वषट्कारेण ततो वै तेभ्यो दिशः प्राप्यायन्त य एवं वेद
प्रास्मै दिशः प्यायन्ते प्रजापतिं त्वेवेदं प्रजापतिस्त्वंवेद यं
प्रजापतिर्वेद स पुण्यो भवत्येष वै छन्दस्यः प्रजापतिरा
श्रावयास्तु श्रौषड्यज ये यजामहे वषट्कारो य एवं वेद पुण्यो
भवति वसन्तम् ॥ ४२ ॥

ऋतूनां प्रीणामीत्याहर्तवो वै प्रयाजा ऋतूनेव
प्रीणाति तैऽस्मै प्रीता यथापूर्वं कल्पन्ते कल्पन्ते-
ऽस्मा ऋतवो य एवं वेदाग्नीषोमयोरहं देवयज्यया चक्षुष्मान्
भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वै यज्ञश्चक्षुष्मान् ताभ्यामेव
चक्षुरात्मन् धत्तेऽग्रेरहं देवयज्ययान्नादो भूयासमित्याहाग्निर्वै
देवानामन्नादस्तेनैव ॥ ४३ ॥

अन्नाद्यमात्मन् धत्ते दब्धिरस्यदब्धो भूयासमुं
दभेयमित्याहैतया वै दब्ध्या देवा असुरानदभ्रुवन्
तयैव भ्रातृव्यं दभ्नोत्यग्नीषोमयोरहं देवयज्यया वृत्रहा

भूयासमित्याहाग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमंहन् ताभ्यामेव
भ्रातृव्यः स्तृणुत इन्द्राग्रियो र्हं देवयज्ययेन्द्रियाव्यन्नादो
भूयासमित्याहेन्द्रियाव्येवान्नादो भवतीन्द्रस्य ॥ ४४ ॥

अहं देवयज्ययेन्द्रियावी भूयासमित्याहेन्द्रियाव्येव भवति
महेन्द्रस्याहं देवयज्यया जेमानं महिमानं गमेयमित्याह
जेमानमेव महिमानं गच्छत्यग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्यया-
ऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गमेयमित्याहायुरेवात्मन् धत्ते प्रति
यज्ञेन तिष्ठति ॥ 45 ॥

प्रतिष्ठामहदस्तु विद्युतं वसन्तमेवेन्द्रस्याऽष्टात्रिंशच्च ॥ 11 ॥ [११]

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु
केवलः ॥ इन्द्रं नरो नेमधिंता हवन्ते यत्पार्या युनजते
धियस्ताः। शूरो नृषांता शवसश्चकान आ गोमंति व्रजे भजा
त्वं नः ॥ इन्द्रियाणि शतक्रतो या ते जनेषु पञ्चसु। इन्द्र
तानि त आ वृणे ॥ अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते
विश्वमनु वृत्रहत्ये। अनु ॥ ४६ ॥

क्षत्रमनु सहो यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये ॥ आ
यस्मिन्त्सप्त वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा। ऋषिर्ह

दीर्घश्रुत्तमं इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः॥ आमासु पक्वमैरय आ
सूर्यः रोहयो दिवि। घर्मं न सामन्तपता सुवृक्तिभिर्जुष्टं
गिर्वणसे गिरः॥ इन्द्रमिद्राथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिर्किणः।
इन्द्रं वाणीरनूषत॥ गायन्ति त्वा गायत्रिणः॥४७॥

अर्चन्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतक्रतुवुद्धः शमिव
येमिरे॥ अहोमुचे प्र भरेमा मनीषामोषिष्ठदाब्ने सुमतिं
गृणानाः। इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु
यजमानस्य कामाः॥ विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै
पुरा पार्यादिन्द्रमहः। अहंसो यत्र पीपरद्यथा नो नावेव
यान्तमुभये हवन्ते॥ प्र सम्राजं प्रथममध्वराणाम्॥४८॥

अहोमुचं वृषभं यज्ञियानाम्। अपां नपातमश्विना
हयन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धत्तमोजः॥ वि न इन्द्र मृधो जहि
नीचा यच्छ पृतन्यतः। अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्मा
अभिदासन्ति॥ इन्द्रं क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषभ
चर्षणीनाम्। अपानुदो जनममित्रयन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु
लोकम्॥ मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावतः॥४९॥

आ जंगामा परस्याः। सूकः सशायं पविमिन्द्र तिग्मं

वि शत्रून् ताडि वि मृधो नुदस्व॥ वि शत्रून् वि मृधो नुद वि
 वृत्रस्य हनू रुज। वि मन्युमिन्द्र भामितोऽमित्रस्याभिदासतः॥
 त्रातारमिन्द्रमवितारमिन्द्र९ हवेहवे सुहव९ शूरमिन्द्रम्। हुवे
 नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्र९ स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः॥ मा ते
 अस्याम्॥५०॥

सहसावन् परिष्ठावघायं भूम हरिवः परादै। त्रायस्व
 नोऽवृकेभिर्वरूथैस्तव प्रियासः सूरिषु स्याम॥ अनवस्ते
 रथमश्वाय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम्। ब्रह्माण इन्द्र
 मह्यन्तो अर्केरवर्धयन्नहये हन्तवा उ॥ वृष्णे यत् ते वृषणो
 अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो अदितिः सजोषाः। अनश्वासो ये
 पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्यून्॥५१॥

वृत्रहत्येऽनु गायत्रिणोऽध्वराणां परावतोऽस्यामष्टाचत्वारिंशच्च॥१२॥ [१२]